

[Hans P. Jakobsen.]

kunne arbejde Haand i Haand til Gavn ikke alene for Landbruget, men for alle i vort Land.

Jeg vil dog gerne tillade mig at forespørge den højtærede Landbrugsminister, om det i Lovforslaget nævnte Beløb er stort nok til denne betydningsfulde Sags Gennemførelse. Landmændene er stærkt interesserede i Bekæmpelsen af den smitsomme Kalvekastning, men de ved ogsaa, hvor lunefuldt Sygdommen kan optræde, og hvor magtesløs man i mange Tilfælde staar over for den. Derfor henstiller jeg, at Staten ikke er karrig i denne betydningsfulde Sag, thi det er ikke alene Landbrugets Sag, men hele Samfundets Sag.

Fuglsang: Som det allerede er nævnt flere Gange, er Kampen mod de nævnte to Kvægsygdomme af saa stor økonomisk Betydning for vort Landbrug, at enhver Bestræbelse paa at mindske deres Udbredelse og dermed de Tab, som de forvolder — for øvrigt hele vort Samfund —, har Krav paa Støtte. At et saadant Arbejde virkelig har Betydning, viser de Resultater, der allerede er opnaaet med Hensyn til at trænge den tidligere saa udbredte Kvægtuberkulose tilbage. Men, som det for øvrigt ogsaa er sagt, hvad den smitsomme Kalvekastning angaar, er der endnu temmelig lang Vej tilbage. Endnu koster denne Sygdom vort Landbrug store Summer hvert Aar. Mit Parti ønsker derfor at medvirke til en hurtig Gennemførelse af det fremsatte Lovforslag.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne fremhæve to Punkter, hvor vi mener det vil være i vort Samfunds Interesse at bevilge yderligere Tilskud.

Jeg tænker her for det første paa det Beløb, som er stillet til Raadighed til det videnskabelige Forskningsarbejde, der knytter sig til Kampen mod Sygdommene ved Siden af det praktiske Arbejde, der gennemføres ude i Mejerikredse og Landbrugsorganisationer. Det ærede Medlem Hr. Hvidberg fremhævede i Gaar med Rette Betydningen af en udvidet Støtte til videnskabelig Forskning i vort Land. Hvor vigtigt og resultatrigt dette Arbejde er, har vi netop særdeles smukke Eksempler paa inden for det Omraade, dette Lovforslag omfatter. Netop i Kampen mod Kvægtuberkulose og smitsom Kalvekastning har Videnskab og praktisk Arbejde paa en meget heldig Maade arbejdet Haand i Haand.

Det andet, jeg tænker paa, er Bestemmelsen om, at der af de Midler, Loven om-

fatter, vil kunne anvendes et vist Beløb, indtil 200 000 Kr., til Indkøb af tuberkulosefrie Kreaturer til Statshusmandsbrug. Ogsaa paa dette Omraade er det mit Haab, at man her begynder paa noget, der kan udvides yderligere i Fremtiden. Netop nu, hvor man i vide Kredse venter — forhaabentlig med Rette — en ny forstærket Udstykningspolitik, er det vigtigt at skaffe alle disse nye Ejendomme gode og rene Besætninger. For øvrigt har netop de mindre Landbrug hidtil været stillet over for store Vanskeligheder i Bestræbelserne for at rense deres Besætninger baade af økonomiske og af rent praktiske Grunde, arbejdsmæssige og pladsmæssige Grunde. Disse Smaabrugere kan jo ikke adskille deres Køer eller lade forskellige Mennesker passe dem, der er rene, og dem, der ikke er rene.

Imidlertid er det saadan, at en effektiv Rensning for disse Sygdomme mange Steder er meget vanskelig, ja, næsten praktisk uigennemførlig. Jeg tænker paa, at der ude omkring i Landet findes en Mængde Ejendomme med ganske utidssvarende Stald- og Møddingforhold. Dette gælder ikke mindst mange ældre mindre Ejendomme. Selvfølgelig ligger dette Spørgsmaal noget uden for Lovforslagets Rammer, men jeg henstiller, at man i Fremtiden har Opmærksomheden rettet mod Nødvendigheden af at yde en vis Støtte til Modernisering af vore utidssvarende Stalde, saaledes som man allerede har ydet Støtte til Grundforbedringsarbejder o. lign. Dette vil ogsaa være af beskæftigelsesmæssig Betydning, men som sagt, Sagen har ikke øjeblikkelig Interesse, saalænge det ikke er muligt, bl. a. af materiale-mæssige Grunde, at skaffe Menneskene — og det gælder ogsaa ude paa Landet — anstændige Boligforhold.

Ved Siden af, at Staten saaledes yder Støtte til dette vigtige Arbejde, bør den paa den anden Side ogsaa øve en saa effektiv Kontrol som muligt med, at hele Sagen bliver praktisk gennemført. Ogsaa her maa man — og maaske især i dette Tilfælde — have Kontrol med Folks private Initiativ eller rettere Ikke-Initiativ. Det kan i dette Spørgsmaal ikke være hverken Naboer eller Landmandsstanden ligegyldigt, om den enkelte mener, han kan tillade sig at være forsømmelig med Hensyn til sin Stald, sin Mødding eller sine Kreaturer. Vi anser derfor en virkelig Kontrol ikke alene med Omsætning af Kreaturer, men ogsaa med Staldhygiejne o. lign. for at være nødvendig.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.